

Målnummer:	UM16070-18	Avdelning:	1
Avgörandedatum:	2019-08-29		
Rubrik:	Kravet på försörjningsförmåga kan uppfyllas genom att anknypningspersonen vid prövningstillfället antingen kommer att ha tillräcklig arbetsrelaterad inkomst under minst ett år framöver, eller om det vid en prognos framstår som sannolikt att han eller hon kommer att ha en sådan inkomst i vart fall ett år framöver.		
Lagrum:	<ul style="list-style-type: none">• 5 kap. 3 a § och 3 b § utlänningslagen (2005:716)• 9 § lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige• 1 § förordningen (2016:850) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige		
Rättsfall:	<ul style="list-style-type: none">• EU-domstolens dom den 4 mars 2010 (Chakroun, C-578/08, EU:C:2010:117)• MIG 2011:16		

REFERAT

BN ansökte i november 2017 om uppehållstillstånd i Sverige på grund av anknypning till CB som är bosatt här. Migrationsverket beslutade den 13 april 2018 att avslå hennes ansökan. Som skäl för beslutet angavs bl.a. följande. Relationen mellan BN och CB framstår som seriös och är därmed av ett sådant slag att hon får beviljas uppehållstillstånd med stöd av 5 kap. 3 a § första stycket 1 utlänningslagen (2005:716), förutsatt att CB uppfyller försörjningskravet i 9 § första stycket lagen (2016:752) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige (tillfälliga lagen). CB uppfyller försörjningskravets del om att förfoga över en bostad av skälig standard och lämplig storlek för det antal personer som ska bo i den. Han har även genom en tidsbegränsad anställning till och med den 3 juni 2018 lön som för tillfället uppfyller försörjningskravet. Vid en framåtsyftande bedömning är det dock inte visat att försörjningsmedlen även fortsättningsvis kommer att vara stabila och regelbundna.

Migrationsverkets beslut överklagades till Förvaltningsrätten i Luleå, migrationsdomstolen, där BN förde fram bl.a. följande. CB har haft tidsbegränsade anställningar hos samma arbetsgivare sedan juni 2016. Han har fått en ny tidsbegränsad anställning och är därtill medlem i en arbetslöshetskassa. Migrationsdomstolen (2018-08-27, ordförande B Dahlin), avslog överklagandet och ansåg i likhet med Migrationsverket att det inte var visat att kravet om försörjning var uppfyllt vid en framåtsyftande bedömning.

BN överklagade domen och yrkade att hon skulle beviljas uppehålls- och arbetstillstånd i Sverige på grund av anknypning till CB och förde fram bl.a. följande. CB har stabila och regelbundna försörjningsmedel som är tillräckliga för att försörja dem. Utgångspunkten för en prognostisk bedömning är den sexmånadersperiod som föregår ansökan. Med den utgångspunkten är det sannolikt att CB kommer att bibehålla stabila och regelbundna försörjningsmedel. Han har inte varit arbetslös sedan han började arbeta hos sin nuvarande arbetsgivare i juni 2016. Under hela anställningstiden har han haft tidsbegränsade anställningar som har förnyats med en ny anställning vid respektive anställningstids slut.

CB har även varit medlem i en arbetslöshetskassa sedan juni 2016. Om han skulle bli arbetslös kan han utnyttja sitt medlemskap i arbetslöshetskassan och få dagpenning i tillräcklig nivå för att uppfylla försörjningskravet under ca 15 månader. Han uppfyller, eller avser att i förekommande fall uppfylla, de villkor som ställs för att få arbetslöshetsersättning. CB hyr en bostad tillsammans med sin mor. De står båda på hyreskontraktet och delar på hyreskostnaden.

BN har bl.a. gett in hyreskontrakt, anställningskontrakt, lönespecifikationer och kontoutdrag.

Migrationsverket ansåg att överklagandet skulle avslås och förde fram bl.a. följande. Kravet på att anknytningspersonen ska kunna försörja sig själv och utlänningen är inte uppfyllt. Det är inte visat att CB kommer att behålla stabila, regelbundna och tillräckliga försörjningsmedel, vare sig genom sin tidsbegränsade anställning eller genom eventuell framtida arbetslöshetsersättning. Bedömningen av försörjningsförmågan ska vara framåtsyftande och det bör som utgångspunkt krävas att en anställning löper under åtminstone ett år från provningstillfället för att den ska utgöra en sådan regelbunden inkomst som avses i lagstiftningen. Att CB tidigare har klarat sin försörjning genom motsvarande anställningar kan vara en omständighet som vägs in i bedömningen av försörjningsförmågan. Det finns dock inte några garantier för att anställningsförhållandet efter den nuvarande anställningen kommer att förnyas eller leda till en annan anställning.

Ersättning från arbetslöshetskassa är en sådan arbetsrelaterad ersättning som jämförelsesvis med lön och tillgodoräknas försörjningskravet. Enbart ett medlemskap i en arbetslöshetskassa kan dock inte anses vara tillräckligt för att visa en framtida rätt till ersättning. En utgångspunkt bör vara att det finns ett beslut om ersättning från en arbetslöshetskassa där det framgår vilken ersättning som utgår och under hur lång tid. CB har inte något sådant beslut och det är därmed inte visat att han genom ersättning från arbetslöshetskassa har en sådan försörjning som krävs för att uppfylla försörjningskravet.

CB har bytt bostad efter migrationsdomstolens dom. Den nya bostaden uppfyller kravet på tillräcklig storlek och standard. De inlämnade kontoutdragen visar dock inte hur hyreskostnaden fördelas mellan CB och hans mor. Det har därmed inte gjorts sannolikt att CB har en lägre boendekostnad än vad som framgår av hyresavtalet och det är därför den kostnaden som ska tas upp i beräkningen av förbehållsbeloppet.

Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen (2019-08-29, Linder, Berselius, referent och Hjulström / föredragande Köld), yttrade:

1. Vad målet gäller m.m.

Huvudfrågan i målet är om en anknytningsperson som haft flera tidsbegränsade anställningar hos samma arbetsgivare och som härutöver är medlem i en arbetslöshetskassa kan anses uppfylla försörjningskravet.

Det är ostridigt att förhållandet mellan BN och CB är seriöst och av ett sådant slag att BN kan beviljas uppehållstillstånd om CB uppfyller försörjningskravet. Den lön som CB för närvarande har är i sig tillräcklig för att försörja honom och BN.

2. Gällande rätt m.m.

2.1 Tillämpliga bestämmelser

Enligt 5 kap. 3 a § första stycket 1 utlänningslagen får uppehållstillstånd, om inte annat anges i 17 § andra stycket, ges till en utlänning som har för avsikt att ingå äktenskap eller inleda ett samboförhållande med en person som är

bosatt eller som har beviljats uppehållstillstånd för bosättning i Sverige, om förhållandet framstår som seriöst och inte särskilda skäl talar mot att tillstånd ges.

I 5 kap. 3 b § första stycket utlänningslagen anges att uppehållstillstånd på grund av anknytning till en person enligt 3 eller 3 a § endast får beviljas om den person som utläningen åberopar anknytning till kan försörja sig och har en bostad av tillräcklig storlek och standard för sig och utläningen. Av andra stycket samma bestämmelse följer att första stycket inte gäller under perioden 20 juli 2016-19 juli 2019 i enlighet med 9 § tillfälliga lagen. Den tillfälliga lagen har förlängts och kommer att fortsätta gälla till och med den 19 juli 2021 (SFS 2019:481).

Enligt 9 § tillfälliga lagen gäller, i stället för vad som anges i 5 kap. 3 b § utlänningslagen, att uppehållstillstånd enligt 5 kap. 3 eller 3 a § samma lag får beviljas endast om den person som utläningen åberopar anknytning till kan försörja sig och utläningen samt har en bostad av tillräcklig storlek och standard för sig och utläningen. Detta gäller dock inte vid prövning av en ansökan om fortsatt uppehållstillstånd.

Av 1 § förordningen (2016:850) om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige framgår följande. Kravet på att kunna försörja sig och utläningen i 9 § tillfälliga lagen är uppfyllt om den person som utläningen åberopar anknytning till har lön som efter avdrag för preliminär skatt uppgår till förbehållsbeloppet vid utmätning av lön enligt 7 kap. 5 § utsökningsbalken. Beräkningen ska dock göras med beaktande även av vad som behövs för försörjning av utläningen. Ersättning från arbetslöshetsförsäkring eller annan liknande arbetsrelaterad ersättning jämföras med lön.

2.2 Förarbeten

Av förarbetena till den tillfälliga lagen kan bl.a. följande utläsas. Försörjningskravet utvidgas på så sätt att anknytningspersonen ska kunna försörja inte bara sig själv utan också den som ansöker om uppehållstillstånd. I övrigt har bestämmelsen samma innebörd som 5 kap. 3 b § utlänningslagen och de förarbetsuttalanden som gjordes i anslutning till den bestämmelsen är därför i allt väsentligt fortfarande aktuella. (Prop. 2015/16:174 s. 76)

I förarbetena till 5 kap. 3 b § utlänningslagen anges bl.a. följande. Ett försörjningskrav kan enligt regeringens uppfattning främja integrationen eftersom arbete, språkkunskaper och bostad är avgörande faktorer för en god integration. Om anknytningspersonen redan har integrerats i samhället genom att han eller hon är egenförsörjande och har en bostad främjas även de nyanlända familjemedlemmarnas integration. Kravet på att kunna försörja sig ska vara uppfyllt om det finns regelbundna inkomster, t.ex. lön från heltidsarbete. De regelbundna inkomsterna behöver inte komma från en fast anställning men utgångspunkten är att de ska vara arbetsrelaterade. Bedömningen av försörjningsförmågan ska vara framåtsyftande eftersom syftet är att anknytningspersonen ska arbeta och kunna försörja sig vid familjemedlemmarnas ankomst till Sverige. (Prop. 2009/10:77 s. 19-20)

Prövningen av om försörjningskravet är uppfyllt ska ske i samband med prövningen av ansökan om uppehållstillstånd. Försörjningsförmågan måste ha en viss varaktighet för att försörjningskravet ska anses vara uppfyllt. (Prop. 2009/10:77 s. 31)

2.3 Praxis

Migrationsöverdomstolen har i avgörandet MIG 2011:16 prövat försörjningskravets del om att anknytningspersonen ska ha en bostad av en tillräcklig storlek och standard. Av avgörandet framgår att bostadskravet ska anses vara uppfyllt om anknytningspersonen vid prövningstillfället antingen faktiskt förfogar över en bostad under minst ett år framöver eller om det vid en

prognos framstår som sannolikt att ett sådant boende är ordnat för i vart fall ett år framöver. Migrationsöverdomstolen lade bl.a. vikt vid att anknytningspersonen tidigare hade fått sitt hyreskontrakt förlängt och att det inte fanns något som talade för att förmågan att tillgodose parets bostadsbehov skulle försämrans i framtiden.

EU-domstolen har i dom den 4 mars 2010 (Chakroun, C-578/08, EU:C:2010:117) uttalat att möjligheten att uppställa ett försörjningskrav enligt familjeåterföreningsdirektivet (direktiv 2003/86/EG om rätt till familjeåterförening) ska tolkas restriktivt eftersom huvudregeln är att familjeåterförening ska beviljas. Det utrymme för skönsmässig bedömning som tillerkänns medlemsstaterna ska vidare inte användas av dem på ett sätt som äventyrar direktivets syfte, som är att främja familjeåterförening, eller direktivets ändamålsenliga verkan. Av avgörandet framgår också att, även om medlemsstaterna får ange en viss summa som referensbelopp, får medlemsstaterna inte neka familjeåterförening om inkomsten inte överstiger en viss miniminivå oberoende av en konkret prövning av varje sökandens situation.

3. Migrationsöverdomstolens bedömning

Försörjningskravet vid anhörginvandring innebär att anknytningspersonen dels ska kunna försörja sig själv och den anhörige utlänningen, dels ha en bostad av en tillräcklig storlek och standard. Det framgår inte av förarbeten eller praxis vilken varaktighet som försörjningsförmågan bör ha för att försörjningskravet ska vara uppfyllt.

Migrationsöverdomstolen har gällande bostadskravet uttalat att det ska anses vara uppfyllt om anknytningspersonen vid prövningstillfället antingen faktiskt förfogar över en bostad under minst ett år framöver eller om det vid en prognos framstår som sannolikt att ett sådant boende är ordnat för i vart fall ett år framöver (MIG 2011:16). Enligt Migrationsöverdomstolen finns det även skäl att ställa motsvarande krav på varaktigheten gällande försörjningsförmågan. Det innebär att kravet på försörjningsförmåga kan uppfyllas genom att anknytningspersonen vid prövningstillfället antingen har en tillräckligt stor arbetsrelaterad inkomst under minst ett år framöver eller om det vid en prognos framstår som sannolikt att han eller hon kommer att ha sådan inkomst i vart fall under ett år framöver. Detta överensstämmer även med det synsätt som EU-domstolen har gett uttryck för i Chakroun.

Det är ostridigt att CB uppfyller bostadskravet. BN får därmed beviljas uppehållstillstånd på grund av anknytning till CB om han uppfyller kravet på att kunna försörja dem båda och det inte finns några särskilda skäl som talar mot att tillstånd ges. CB ska då efter avdrag för bl.a. skatt och boendekostnad ha en inkomst som uppgår till minst förbehållsbeloppet för utmätning. CB:s boendekostnad får anses utgöra hälften av hyran eftersom han delar bostaden med sin mor.

CB:s nuvarande anställning gäller till och med september 2019. Av utredningen i målet framgår att han kontinuerligt har haft tidsbegränsade anställningar hos samma arbetsgivare sedan juni 2016. Han har tidigare fått en ny tidsbegränsad anställning i samband med att den föregående har löpt ut. Det finns inte något som talar emot att han fortsatt, precis som hittills, kommer att erbjudas nya anställningar hos sin arbetsgivare med samma lönevillkor, i vart fall för en tid framöver. CB har vidare varit medlem i en arbetslöshetskassa i mer än 12 månader och det har inte kommit fram annat än att han därmed vid en eventuell arbetslöshet har rätt till inkomstrelaterad arbetslöshetsersättning. Det finns alltså i nuläget inget som tyder på att hans arbetsrelaterade inkomst kommer att försämrans på ett avgörande sätt. Mot denna bakgrund framstår det sammantaget vid den konkreta och individuella prövning som måste göras, som sannolikt att CB kommer att ha tillräckliga arbetsrelaterade inkomster under i vart fall ett år framöver. Försörjningskravet är därmed uppfyllt i sin helhet.

Det har i övrigt inte kommit fram några särskilda skäl mot att bevilja BN uppehållstillstånd. Det innebär att samtliga förutsättningar för att bevilja henne uppehållstillstånd på grund av anknytning till CB enligt 5 kap. 3 a § utlänningslagen är uppfyllda. Upphållstillståndet ska enligt 5 kap. 8 § första stycket utlänningslagen vara tidsbegränsat eftersom paret inte har sammanbott utomlands och det inte på annat sätt står klart att förhållandet är väl etablerat. Tiden för uppehållstillståndet bestäms till och med den 7 juni 2021 då giltigheten av BN:s pass går ut. Hon ska även i enlighet med 6 kap. 3 § utlänningslagen beviljas arbetstillstånd för samma tid.

Migrationsöverdomstolens avgörande. Migrationsöverdomstolen upphäver underinstansernas avgöranden och beviljar BN tidsbegränsat uppehålls- och arbetstillstånd till och med den 7 juni 2021.

Sökord:

Litteratur: Prop. 2009/10:77 s. 19-20 och s. 31; Prop. 2015/16:174 s. 76
